

[Einer Jensen.]

Venstre og det konservative Folkeparti ikke har kunnet tiltræde det. Paa Flertallets Vegne skal jeg anbefale det af Indenrigsministeren til § 4 stillede Ændringsforslag gaaende ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges

„til at stadfæste Tillæg til Statutterne for Kreditforeningerne, hvorefter det tillades disse selv at oprette særlige Serier, i hvilke der ydes kortfristede Laan. Laanenes Løbetid kan ikke fastsættes kortere end 5 Aar.“

Anledningen til, at dette Ændringsforslag er stillet, er den Diskussion, der førtes ved første Behandling, hvor ærede Medlemmer pegede paa, at de allerede bestaaende Kreditforeninger jo kunde tage denne Opgave op. Til Trods herfor er det ikke lykkedes at naa til Enighed.

Ministeren har i Udvalget erklæret sig villig til at foreslaa oprettet en Serie for kortfristede Laan i Landbrugsejendomme, hvorved der i et vist Omfang aabnedes Landmænd Mulighed for fordelagtige Konverteringer af gamle Laan, for saa vidt der derved kunde skaffes Enighed om Lovforslaget. Heller ikke dette har imidlertid kunnet medføre, at der opnaaedes Enighed, hvad jeg i allerhøjeste Grad beklager, fordi det her foreliggende Lovforslag ligesom Lovforslag, der tidligere har været fremsat, bl. a. Forslag til Lov om Støtte til Boligforeninger, Udlaan til Kommuner o. s. v., havde til Formaal at igangsætte Arbejde. Under Behandlingen af Lovforslaget om Krisehjælp erklærede det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det, man maatte stræbe efter, var at faa Arbejder sat i Gang. Som bekendt er Bygningsindustrien det næststørste Erhverv herhjemme, og ethvert Lovforslag, der skaber Mulighed for Igangsættelse af Arbejde, betyder, at de Vilkaar, hvorunder det i Øjeblikket lever, hvor det er umuligt at bygge, lempes, saaledes at der paa dette Omraade skaffes betydeligt Arbejde, ikke alene for alle de Arbejdere, som normalt er beskæftiget i Industrien, baade i By og paa Land, men ogsaa for alle Haandværksmestre, der beskæftiger sig med Byggeri og naturligvis i denne Periode befinder sig i den samme Situation som Arbejderne: ikke at have noget at beskæftige sig med. Jeg tror derfor, at hvis de to Oppositionspartier havde været med til at gennemføre disse Lovforslag, vilde de have kunnet skabe betydeligt Byggearbejde og derigennem Beskæftigelse til alle de store og smaa Haandværksmestre og alle

de mange Bygningsindustriarbejdere, som i dette Øjeblik gaar ledige. Naar vi kunde enes om at gennemføre direkte Krisehjælp til Landboerne og Understøttelse til arbejdsløse, er det beklageligt, at vi ikke om dette og de andre Lovforslag har kunnet opnaa Enighed; her er ikke Tale om direkte Støtte, her er kun Tale om at give en Haandsrækning til Igangsættelse af Arbejde i Industrier, der i høj Grad er ude i en Krise. Jeg forstaar ikke, at det konservative Folkeparti, der jo i høj Grad repræsenterer Bygningsindustriens Haandværksmestre, ikke har kunnet medvirke her; jeg beklager det, og jeg haaber, at det, naar Rigsdagen vel inden alt for lang Tid igen samles, saa vil være muligt at faa disse Forslag gennemført. Thi det, det først og fremmest drejer sig om, er jo at skaffe Arbejde. Der er nu for Arbejderne gennemført Understøttelseslove, men det er ikke det, man ønsker. Det, man ønsker, er Arbejde. Der kunde skaffes betydeligt Arbejde her, og man vilde derved ogsaa give en Haandsrækning til alle de Haandværksmestre baade i By og paa Land, der i dette Øjeblik lider under den Krise, vi befinder os i. Jeg beklager, som sagt, at det ikke er lykkedes at blive enige, og jeg anbefaler paa Flertallets Vegne det stillede Ændringsforslag.

Elgaard: Berettigelsen af den Reservation, som jeg paa Venstres Vegne tog overfor Lovforslaget ved første Behandling, er ikke blevet afkræftet under Udvalgsbehandlingen, og det af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag til § 4 ændrer jo ikke Lovforslaget med Hensyn til dets to Formaal, nemlig en første Prioritering af Boligbyggeriet og det, der staaer i Forbindelse dermed, Udstedelsen af kortfristede Laan. Under disse Forhold kan Venstre ikke tiltræde Ændringsforslaget og kan heller ikke tiltræde Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg beklager, at Oppositionspartierne har afvist enhver Forhandling om dette Forslag. Den Afvisning, der her har fundet Sted, er, saa vidt jeg kan skønne — det gælder i hvert Fald for Partiet Venstres Vedkommende —, grundet i to Forhold. For det første vil man ikke erkende, at det danske Kreditsystem trænger til et Supplement; den nuværende Form for Kreditforeningslaan, de langfristede Laan, synes for de ærede Oppositionspartier at være vort Kreditsystems endegyldige Form, skønt det er øjensynligt for enhver, at dette Sy-